

Hallgatói konferencia az Indológia Tanszéken

2022. május 6.

Program

9.00 – 10.30 Első szekció

Szekcióelnök: dr. Ittész Máté

9.00 – 9.30 Kocsis Petra: *Interaktív beszédgyakorlatok a hindínyelv-tanításban*

9.30 – 10.00 Batonai Alexandra: *Bhagat Szingh hozzájárulása az indiai függetlenségi mozgalomhoz*

10.00 – 10.30 Füstös Bence: “जहाँ सुन्दरता भी है और कुरूपता भी” – *Karakterek és jellemrajzok Phaṇṣīvarnāth Reṇu Mailā āñcal című regényében*

10.30 – 11.00 Szünet

11.00 – 12.00 Második szekció

Szekcióelnök: dr. Dezső Csaba

11.00 – 11.30 Vajna Éva: *Chandra Barot Don című filmje és remake-jeinek összehasonlítása*

11.30 – 12.00 Fejes-Jancsó Dorottya: *Amikor Magyarország Bollywoodba megy: a Liza, a rókatündér (2015) és az Aafat-e-Ishq (2021) transzkulturális referenciái*

Kocsis Petra

Indológia mesterképzés, hindi specializáció

Interaktív beszédgyakorlatok a hindínyelv-tanításban

Előadásom központi témája a hindínyelv-tanítás, azon belül is a beszédképesség tanítása és annak módszerei. Többek között olyan kérdésekre keresem a választ, hátrány-e, ha nem anyanyelvi beszélő tanítja a szóbeli kommunikációs készség fejlesztését; milyen módszerek és milyen feladattípusok állnak rendelkezésünkre a beszédképesség fejlesztése során; mire kell figyelni az egyes feladatok kiválasztásánál.

Kutatásom célja az interaktív beszédgyakorlatok hatásainak megfigyelése a hindít tanuló hallgatóknál. Hipotézisem, hogy az interaktív beszédgyakorlatok hatékonyan vonják be a diákokat az egyes feladatokba, és sikeresen fejlesztik a beszédképességet, akár már a kezdő nyelvi szinten álló tanulóknál is. A kutatásban résztvevő személyek felnőtt, egyetemi tanulmányaikat végző kezdő nyelvtanulók. Kutatásom részben különálló, hindí beszédgyakorlatok tanóra közben tett megfigyeléseken alapszik, részben egy utólag, a kutatásban résztvevő hallgatók által kitöltött kérdőíven.

Batonai Alexandra

*Történelem mesterképzés, nemzetközi kapcsolatok, globalizáció a 19–20. században
specializáció*

Bhagat Szingh hozzájárulása az indiai függetlenségi mozgalomhoz

Míg az első indiai függetlenségi háború (szipojlázadás) alatt az indiai társadalom igencsak megosztottnak bizonyult abban a kérdésben, hogy a britek ellen vagy mellett szálljon harcba, addig az első világháborút követően India egyre nagyobb része lépett fel nyíltan az angolokkal szemben. India hatalmas háborús áldozatai ellenére nemhogy a teljes függetlenséget, de még a domíniumi státuszt sem kapta meg a britektől, ezért általános elégedetlenség ütötte fel a fejét a szubkontinensen. Csalódottságuknak leginkább a pandzsábi szikhek adtak hangot, hiszen a szikh katonák fontos szerepet játszottak a birodalmi hadseregben, de leszerelésük után mégis igazságtalan bánásmódban részesültek. A britek a pandzsábi zavargások elfojtása érdekében a kemény kéz politikáját kezdték alkalmazni, és indokolatlan mértékű vérengzéseket hajtottak végre. Ebben a feszült politikai légkörben az indiai fiatalok radikálisabb csoportja már nem a passzív rezisztenciában látta a függetlenségük kulcsát, hanem forradalom segítségével, minél hamarabb szerette volna felszabadítani az országot. Ekkor lépett színre váratlanul a szikh származású, de magát ateistának valló ifjú, Bhagat Szingh is, aki idővel India egyik nemzeti hőségévé vált.

Előadásom során – Bhagat Szingh forradalmi tevékenységeinek bemutatásán keresztül – a következő kérdésekre szeretnék választ találni: Eltekintve a befolyásos politikai vezetők szerepvállalásától, az átlagos indiai emberek milyen módszerekkel tudták érvényesíteni az érdekeiket? Volt-e bármilyen más lehetőség a szabadság kivívására a Gándhí által képviselt polgári engedetlenségi mozgalmon kívül? A közemberek szervezkedései mennyire voltak képesek megingatni a brit-indiai kormányzat stabilitását? Prezentációm fő célja, hogy ezen kérdések megválaszolása által felhívjam a közönség figyelmét arra a tényre, hogy az egyszerű emberek erőfeszítései legalább annyira hozzájárultak az ország függetlenedéséhez, mint a politikai elit intézkedései, még akkor is, ha ezt a tényt a nyugati történészek többsége általában figyelmen kívül hagyja.

Füstös Bence

Indológia mesterképzés, hindi specializáció

**“जहाँ सुन्दरता भी है और कुरूपता भी” – Karakterek és jellemrajzok
Phaṇīśvarnāth Reṇu *Mailā āñcal* című regényében**

Phaṇīśvarnāth Reṇu a hindi irodalom egyik legjelentősebb szerzője, akinek nevéhez kötődik a hindi nyelvű regionális irodalom, vagyis az *āñcalik sāhitya* mozgalom kibontakozása. Az irodalomtörténet Reṇu 1954-ben megjelent *Mailā āñcal* című regényét tekinti az első hindi nyelvű *āñcalik* műnek, mivel a történet kiforrott formában tartalmazza a regionalista stílusjegyeket. A regény egy kevésbé fejlett indiai falu, Merīgañj történetét meséli el, amely település az ország észak-keleti részén, Pūrṇiyā régióban található. Reṇu későbbi alkotásainak jellemzői szépen megfigyelhetők a műben: a szerző nagy figyelmet szentel a szimbólumok érzékletes használatának; élettel teli, komplex jellemek segítségével ábrázolja a vidék sokszínű, mozgalmas életét, és rengeteg elemet használ fel a régió népi kultúrájából.

Reṇu *Mailā āñcal* című regénye nagyon jó példája az *āñcalik* karakterhasználatnak, mivel az író nem egy-egy főhős szemszögéből mutatja be a cselekményt, hanem egy meghatározott emberi közösség, Merīgañj falu lakóinak szemszögéből. Minden szereplő, még a legkisebbek is egyaránt hozzájárulnak a vidék hiteles bemutatásához, melyet a szerző az egyes karakterek kulturális és nyelvi hátterének precíz és sokrétű ábrázolásával ér el. Reṇu valójában az észak-indiai vidék sokszínű társadalmi tablóját tárja a szemünk elé. Fontos kérdés, hogy a reṇui és főleg *āñcalik* sajátosságok mellett az egyes karakterek mennyire önállóak, történetük elválasztható-e a falusi közösség történetétől.

Előadásomban Reṇu *Mailā āñcal* című regényének szereplőin keresztül szeretném bemutatni az író karakterábrázolásának jellegzetességeit. Az elemzés során tárgyalom az egyes szereplők szimbolikáját, kulturális hátterét és a karakterek által közvetíteni kívánt mondanivalót is.

Vajna Éva

Keleti nyelvek és kultúrák alapszak, indológia szakirány

Chandra Barot *Don* című filmje és remake-jeinek összehasonlítása

A *Don* című film egy 1978-ban, Chandra Barot rendezésében megjelent hindí nyelvű krimi, melynek szövegét Salim Khan és Javed Akhtar írta. A film főszereplői Amitabh Bachchan, Zeenat Aman, Pran, Iftekhar és Helen. A kettős címszerepet Amitabh Bachchan alakítja: egyrészt a bombayi bűnözőt, Dont, másrészt annak hasonmását, Vijay Palt. Don az egyik legkeresettebb bűnöző és a Vardhaannak dolgozó közvetítő. A rendőrségnek egészen haláláig nem sikerül őt elfognia. Hasonmása, Vijay Pal ellenben egy nyomorgyedben élő, jószívű férfi. A cselekmény lényege, hogy miután Don meghal egy üldözés során, D'Silva rendőrfelügyelő arra kéri a Bombay melletti nyomorgyedben élő hasonmást, Vijayt, lépjen besúgóként a bűnöző helyébe, segítsen a rendőrségnek felderíteni a bűnszervezet teljes hálózatát és letartóztatni Don bandájának tagjait.

A bollywoodi remake-nek és folytatásának két főszereplője Shah Rukh Khan és Priyanka Chopra. Ezen kívül több dél-indiai remake és feldolgozás is készült az eredeti filmből, valamint *Cobra* címmel egy pandzsábi nyelvű, de pakisztáni filmváltozat is megjelent.

A film zenéjét Kalyanji Anandji szerezte, a dalszövegeket Anjaan és Indeevar írták, melyek közül néhány felcsendül egyik-másik remake-ben, valamint egyéb helyeken is.

A telugu nyelvű *Billa* című film megtekintése után a filmleírásból kiderült, hogy az 1978-as *Don* ihlette. Kutatásom során az eredeti film több más remake-jével is találkoztam. Előadásomban az eredeti film, az azonos című hindí nyelvű remake, a *Yugandhar* és a *Billa* című telugu nyelvű filmek, illetve a szintén *Billa* című tamil film összehasonlítását végzem el. Az elemzés során kiemelem a filmek cselekményét, betétdalait és főbb szereplőit.

Fejes-Jancsó Dorottya

Filozófiatudományi Doktori Iskola Film-, média- és kultúratudományi doktori program

Amikor Magyarország Bollywoodba megy: a *Liza, a rókatündér* (2015) és az *Aafat-e-Ishq* (2021) transzkulturális referenciái

2015-ben Ujj Mészáros Károly *Liza, a rókatündér* című filmje hatalmas sikert aratott a magyar közönség köreiből. A film egy bizarr, fiktív, mégis kulturálisan ismerős térbe és időbe kalauzolja a nézőt a klasszikus budapesti bérlakások belső terein, valamint a nosztalgikus élményeket idéző díszleteken és jelmezeken keresztül. A történet középpontjában Lizával találkozunk, aki rádöbben, hogy tragikus módon rókatündér lett belőle – legalábbis egy japán mítosz szerint. Ezt az átkot csak az igaz szerelem oldhatja fel, így Liza lelkesen kezdi el keresni élete szerelmét, ám egyre több rejtélyes baleset történik körülötte, melyekben udvarlói életüket veszítik. Ezek alapján izgalmas hírként érkezett a *Liza* 2020-as bollywoodi remake-jének bejelentése, tekintettel arra, hogy a magyar kultúrára erősen rezonáló film indiai körökben is nagy érdeklődést váltott ki. 2021 novemberében már elérhetőek voltak az első előzetesek, amelyek azt sugallják, hogy Liza és Lalloo története nagyon szorosan követi egymást, de már első ránézésre feltűnik, hogy Indrajit Nattoji rendező számos változtatást eszközölt, hogy az *Aafat-e-Ishq* illeszkedjen az indiai kulturális kontextusba.

Az előadás célja a két film párhuzamos vizsgálata narratív, stiláris és nem utolsósorban kulturális szempontból. Ez éppen azért válik igazán érdekessé, mert egyszerre vet fel kérdéseket a remake-ről mint adaptációs technikáról, például arról, hogy mit jelent a szöveghűség általában, és ebben a konkrét esetben, amikor két egymástól oly távol eső kultúra produkcióiról beszélhetünk, ami egyben a transzkulturalitás és a transznacionalitás kérdéseit is előrevetíti.